

Editorial

No és la primera vegada, i malauradament tampoc no serà la darrera, que des d'aquesta editorial ens referim al paper que tant els ajuntaments com els consells comarcals tenen en la defensa i protecció del patrimoni cultural català.

La Llei del Patrimoni Cultural Català diu en el seu preàmbul:

El patrimoni cultural és un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat d'una col·lectivitat nacional. Els béns que l'integren constitueixen una herència insubstituïble, que cal transmetre en les millors condicions a les generacions futures. La protecció, la conservació, l'acreciment, la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural és una de les obligacions fonamentals que tenen els poders públics.

No cal dir que el nostre patrimoni de pedra en sec cau de ple dintre d'aquesta definició, però la Llei continua desgranant el seu rosari de bones intencions, i així en el seu Capítol II Article 17 Catalogació de béns immobles, diu:

1.- La catalogació de béns immobles s'efectua mitjançant llur declaració com a béns culturals d'interès local.

2.- La competència per a la declaració de béns culturals d'interès local correspon al ple de l'ajuntament, en municipis de més de cinc mil habitants, i al ple del consell comarcal, en els municipis de fins a cinc mil habitants (...).

Per tant, i segons el preàmbul a dalt ressenyat, aquests poders públics tenen l'obligació fonamental de vetllar per la conservació del patrimoni cultural, i per fer-ho se'ls atribueix la facultat de declarar-los béns culturals d'interès local.

Queda doncs molt clar que els ajuntaments i els consells comarcals poden esdevenir els grans aliats i protectors del nostre patrimoni cultural, però per contra, poden també resultar ser els seus pitjors enemics. Perquè hores d'ara està suficientment comprovat que aquelles obligacions fonamentals de protecció que marca la Llei, són sistemàticament vulnerades per la majoria d'ajuntaments i consells comarcals, més encara quan són ells mateixos els qui decideixen què és i què no és patrimoni cultural.

En aquest sentit la Llei del Patrimoni Cultural Català, té mancances i contradiccions greus que s'han de corregir. Pensem que si estem callats es continuaran aterrant marges i barraques impunement, i se-

INDEX

- 1.- Portada
- 2.- Editorial
- 3.- Les barraques de la Jaça de Dalt, Coma de Vaca, Queralbs, Ripollès
per Lluís Vidal i Vilaró, i Carme Vila i Orriols
- 5.- Aixoplucs de pedra seca - Diversos tipus existents prop de Masllorç (2a. Part)
per Xavier Roig i Fontseca
- 8.- Troballa d'un assentament d'emprivers
per Josep Masnou i Clopés, i Carme Clopés i Traveria
- 10.- Els ferrers i les eines
per Emili Colom
- 11.- Un conjunt de pedra seca al terme d'Olesa de Bonesvalls
per Joan M. Vives i Teixidor
- 13.- La barraca és catalana? (1a. Part)
per Borut Juvanec
- 17.- Les barrques de vinya de pedra seca de Fals (Fonollosa)
per Jaume Plans i Maestra
- 20.- Art en sec, barraques del Priorat
de Jaume Sans i Aixalà

guirem lamentant la desaparició lenta però continuada del nostre patrimoni. Fem des d'aquí una crida a la Coordinadora d'Entitats per la Pedra Seca, perquè elabori, en aquest sentit, un pla d'actuació i reclamació de cara a la Generalitat i el Parlament de Catalunya.

EDITA: Patronat de Sant Galderic

Apartat Postal, 19.100

08080 BARCELONA - El Barcelonès

<http://www.edatmitjana.org> correu electrònic: pedraseca@gmail.com

DIRECCIÓ, MAQUETACIÓ i DISSENY: Agustí Esteve i Orozco de Nájjar

ASSESSOR TÈCNIC i LINGÜÍSTIC: August Bernat i Constantí

REDACIÓ, ADMINISTRACIÓ, SUBSCRIPCIONS i ADHESIONS:

Apartat Postal, 19.100

08080 BARCELONA / El Barcelonès

Els articles signats no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista d'informació i divulgació del món de la pedra seca.

«Pedra Seca» és publicada sense cap finalitat lucrativa.

Portada: Barraca del Sabatés - El Pla de Santa Maria - Alt Camp

ISSN 1696-7925 - Dipòsit Legal: B-43.395-2001